

(.) In de tram in Den Haag.

Ik ben in Den Haag, ik ben onderweg met de tram van Scheveningen naar het Centraal Station.

Voor mij zit een treurig jong stel. Ze zien er zwaar verwaarloosd uit, ze drinken in no-time een fles wijn leeg en ze slaan elkaar in het gezicht. Het wordt steeds erger.

Ik wil net ergens anders gaan zitten, wanneer de man van het stel op springt.

‘Wat?!’ zegt hij.

‘Ik ga bij je weg’, zegt de vrouw, ‘vandaag nog!’

‘Wat?!’

De man slaat de wijnfles kapot op de rand van de stoel, de wijn sproeit rond. Hij duwt de punt van de halve fles in het gezicht van de vrouw.

‘Ik vermoord je!’.

Het gebeurt vlak voor me, ik moet wel wat doe.

Ik sta op, ik zeg: ‘Ben je gek of zo? Weg jij! Daar naar toe’. Ik wijs naar de uitgang en wanneer de vrouw met hem mee wil lopen, zeg ik tegen haar: ‘Jij blijft hier! Het moet niet gekker worden’.

We komen bij de volgende halte.

De vrouw zegt: ‘Ik moet er hier uit meneer’. En daarna tegen de andere mensen in de tram: ‘Ik mag er niet uit van deze meneer.’

Ik ga zitten, ik laat het zo. De tram stopt, de man stapt uit en de vrouw gaat achter hem aan. Wanneer ik even later naar buiten kijk, zie ik hen gearmd op het trottoir lopen, de man heeft de halve wijnfles nog in zijn hand.

De bestuurder van de tram stapt uit zijn stoel, schuift met zijn voet de flesscherven van het middenpad en geeft me een knipoog.

‘Zo gaat dat hier in Den Haag’, zegt hij.

Hij gaat weer achter het stuur zitten, hij zingt de Marsaillaise. Alons envant de la Patrie-ie-ie-je!